

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Tribunale ordinario di Firenze (Itálie) dne
2. května 2024 – trestní řízení proti HG**

(Věc C-325/24, Bissilli ⁽¹⁾)

(C/2024/4575)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Firenze

Obviněný

HG

Předběžné otázky

- 1) Umožňuje článek 24 [směrnice o EVP ⁽²⁾] ve spojení s článkem 3 [směrnice o EVP] vydat EVP za účelem výsledku obviněné osoby, která je vězněna ve vykonávacím státě, prostřednictvím videokonference během soudního jednání, a to za účelem shromáždění důkazů prostřednictvím jejího výsledku a za dalším účelem zajištění její účasti v soudním řízení, a to s ohledem na **článek 24 a body 25 a 26 odůvodnění**, v případě, že zejména nejsou splněny požadavky pro vydání EZR a ve vnitrostátním právu vydávajícího státu je zakotveno právo obviněné osoby účastnit se soudního řízení a být vyslechnuta, rovněž prostřednictvím videokonference, za účelem učinění prohlášení s důkazní hodnotou?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, může být pravidlo uvedené v **článku 10** [směrnice o EVP], které vykonávacímu státu umožňuje odmítnout vykonat EVP v případě, že vyšetřovací úkon není povolen v obdobném vnitrostátním případě, vykládáno tak, že umožňuje vykonávacímu státu odmítnout vykonat EVP za účelem výsledku obviněné osoby vězněné v zahraničí prostřednictvím videokonference na jednání, a to s ohledem na článek 24, který upravuje konkrétní režim výsledku prostřednictvím videokonference, aniž zahrnuje předmětný důvod k odmítnutí?
- 3) Musí být **čl. 11 odst. 1 písm. f)** [směrnice o EVP], ve světle článku 47 Listiny, vykládán v tom smyslu, že výkon EVP za účelem výsledku obviněné osoby vězněné v zahraničí, prostřednictvím videokonference na soudním jednání, nelze odmítnout, pokud jsou procesní záruky použitelné na tuto videokonferenci podle práva vydávajícího státu v daném případě dostatečné k tomu, aby obviněná osoba mohla účinně uplatnit své právo na obhajobu a základní právo na spravedlivý proces ve smyslu článku 47 Listiny?
- 4) Může pojem „základní zásady vykonávacího státu“, který může představovat zvláštní důvod k odmítnutí podle **čl. 24 odst. 2 písm. b)** [směrnice o EVP], představovat omezení pro výkon případné žádosti o výslech obviněné osoby prostřednictvím videokonference na soudním jednání, a to na základě obecné vnitrostátní směrnice závazné pro všechny vykonávací orgány, bez jakéhokoli posouzení zvláštností konkrétního případu a ustanovení obsažených ve vnitrostátním právu vydávajícího státu, která zajišťují právo obviněné osoby na obhajobu a jsou použitelné v konkrétním případě, anebo naopak není správné chápat odmítnutí výkonu jako výjimku, která musí být vykládána přísně s ohledem na konkrétní procesní aspekty stanovené vnitrostátním právem vydávajícího státu nebo na konkrétní relevantní aspekt daného případu?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. 2014, L 130, s. 1).

- 5) Umožňuje čl. 22 odst. 1 [směrnice o EVP] ve spojení s článkem 3 [směrnice o EVP] vydat EVP za účelem dočasného předání obviněné osoby vězněné v zahraničí, aby mohla být vyslechnuta na soudním jednání, pokud má tento výslech důkazní hodnotu podle vnitrostátního práva vydávajícího státu?
